

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec,
ročník 2022/2023, číslo 9: neděle 13.11.2022

S postupujícím podzimem a pochmurnějším počasím jako by se i čtení, která v kostele slyšíme, stávala tak nějak temnějšími. Dotýkáme se témat jako je smrt a co bude po ní, trápení a mučení nevinných lidí pro jejich víru v Boha. Tentokrát uslyšíme o děsivých znameních, která budou ohlašovat konec našeho světa a blíží se poslední Boží soud. Mohlo by nás to lekat. Ale je třeba poslouchat pozorně. V dnešním čtení nás totiž Pán Ježíš zase znovu ujišťuje, že dokud budeme pevně stát za svým přesvědčením – budeme důvěřovat, že se Bůh o nás stará a neopustí nás – nemáme se vůbec čeho bát. I kdyby se kolem nás děly ty nejděsivější věci, my jsme pod Boží ochranou. A kdybychom nakonec svůj pozemský život ztratili, Bůh nás vezme k sobě do nebe, kde už nám bude dobře. My musíme jen chtít – snažit se být Božími přáteli, držet se toho, co učil Pán Ježíš, a svojí víru se nikdy nevzdat. Že už se to mnoha svatým podařilo, to jsme si říkali mockrát. Dneska přidáme další svaté – snad nám budou dobrými vzory, abychom i my věděli, jak na to.

Vaše Majka

Okénko z nedělních čtení

V dnešním evangeliu Pán Ježíš připomíná, že jednou přijde chvíle, kdy svět – jak ho známe – bude mít svůj konec. To, co známe a vidíme, se možná teď zdá pevné a jisté, ale jednou všechno skončí rozbořené. Nezbyde kámen na kameni. Lidi to jistě vylekalo. Ptali se Ježíše, jak poznají, že už se to blíží. Pán Ježíš je ale varuje: „Nenechte se nachytat, až Vám někdo bude říkat, že on to ví. Nechodte za ním a neposlouchejte ho. A až uslyšíte, že se kolem ve světě dějí strašné věci, neděste se jich.“ Pak Pán Ježíš vyprávěl, co všechno se bude dít – lidé různých národů spolu budou bojovat, v přírodě se budou dít zvláštní a děsivé věci jako třeba zemětřesení, lidi budou trápit nemoci a hlad a na nebi budou vidět neobvyklá znamení. Lidé, kteří uvěřili, že Ježíš je Boží Syn, budou trpět – jiní lidé je budou zavírat do vězení, budou je soudit a ubližovat jim. Ale toho není třeba se bát. Kdo důvěřuje Pánu Ježíši, ten od Něj dostane v pravou chvíli ta správná slova, jak se obhájit. Ať se bude dít cokoli, Bůh bude vědět i o každém jejich vlasu na hlavě. Nikdy je neopustí a připraví jim v nebi odměnu za jejich věrnost.

11.11. – svatý Martin, 13.11. – svatá Anežka Česká

Svatý Martin žil přibližně 300 let po Pánu Ježíši (narodil se roku 316). Jeho tatínek byl významným vojákem římské armády. Martin se tedy už v 15 letech stal také vojákem. Uvěřil v Pána Ježíše a připravoval se na svůj křest. V té době se stala věc, kterou si o něm dodnes připomínáme. V jedné velmi studené noci uviděl venku polonahého žebráka. Martin mu chtěl nějak pomoci, ale nic s sebou neměl. Mečem proto přesekl svůj plášť na dva kusy a s žebrákem se rozdělil, aby ho alespoň trochu zahřál. Ve snu pak měl Martin vidění – uviděl Ježíše oblečeného právě tím věnovaným pláštěm a uslyšel, jak říká: Ten plášť mi věnoval Martin, a to je zatím jen na cestě ke křtu! Martin se nechal pokrýt a pak ještě delší dobu plnil své povinnosti ve vojsku. Ostatní vojáci ho měli za blázna, když se choval ke svému sluhovi jako k příteli. Jakmile ale mohl, z armády odešel. Později se stal poustevníkem – žil v ústraní a hodně se obracel k Bohu. Pro svoji zbožnost byl vybrán a vysvěcen na

biskupa. Martin byl skromný a původně takovou výsadu nechtěl, ale když už tuto službu dostal, staral se o svěřené území i křesťany tam žijící velmi pečlivě.

Svatá Anežka Česká žila ve 13. století. Byla královskou dcerou českého panovníka. O její ruku se ucházeli ti nejvýznamnější muži z celé Evropy, měla se stát královnou. Ona ale všechny odmítla. Byla pevně rozhodnutá, že se chce zasvětit Bohu a jediným ženichem, kterého má v srdci, je Pán Ježíš. Žila v chudobě v klášteře a starala se o ty nejpotřebnější – nemocné a hladové. Postavila v Praze špitál (nemocnici). Založila ženský klášter podle vzoru svaté Kláry a svatého Františka z Assisi a také se zasloužila o založení mužského „špitálního bratrstva“ – rytířského řádu Křížovníků s červenou hvězdou. Už od své smrti měla pověst svatosti, i když úředně uznaná za svatou byla až o dlouhých 700 let později.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

Války, nepokoje, přírodní katastrofy, nemoci a hlad a k tomu lidé, kteří na to nabízejí rychlá řešení, tváří se, že všechno umí a ví, anebo rozsévají svými řečmi a chováním ještě větší strach... to se na světě dělo vždycky a děje i dnes. My se ale nemáme ničeho děsit. Naše naděje má být vždycky v Pánu Ježíši. Tomu máme být blízko, u toho máme hledat pomoc a bezpečí.

Máš někdy z něčeho strach? Děsí Tě, když věcem kolem sebe nerozumíš? Když dospělí mluví o válce, zničené přírodě nebo starostech o to, čím zaplatí účet za topení? Když se Ti někdo směje, protože jsi v něčem jiný – třeba tím, jak vypadáš nebo že chodíš do kostela? Ničeho se neboj! Drž se pevně Pána Ježíše, On sám stojí vždycky při Tobě. Obracej se na Něj jako na nejvěrnějšího přítele.

V životech obou svatých, které jsme si dneska představili, vidíme jednu společnou věc. Nestarali se o to, jak je vidí ostatní lidé – jen Bůh, ale měli soucit s těmi, kdo potřebovali pomoc. Starat se víc o potřeby druhých, než o vlastní pohodlí nebo dobrý dojem, to je mnohokrát osvědčená cesta do nebe. Jak můžeš někomu pomoci Ty? I maličká pomoc nebo pozornost se počítá! 😊

Víš, které atributy (typické znaky) patří ke svatému Martinovi a svaté Anežce? Podle čeho je poznáme na obraze nebo soše? Zkus to zjistit (třeba Ti napoví obrázek k vybarvení, ale možná dokážeš zjistit i další) a nakresli některého z nich na nástěnku.

